

Sterty procesów

Każdy proces ma domyślną stertę dostarczoną przez system. Aplikacje, które dokonują częstych przydziałów ze stert, mogą poprawić wydajność, używając prywatnych stert.

Prywatna sterta to blok jednej lub więcej stron w przestrzeni adresowej procesu wywołującego. Po utworzeniu sterty prywatnej proces wykorzystuje funkcje takie jak HeapAlloc i HeapFree do zarządzania pamięcią w tej sterce.

HeapAlloc()

Przydziela blok pamięci ze sterty. Przydzielona pamięć nie jest ruchoma.

HeapFree()

Uwalnia blok pamięci przydzielony ze sterty za pomocą funkcji HeapAlloc lub HeapReAlloc.

Flagi

- `HEAP_NO_SERIALIZE` - wykorzystana w funkcjach `HeapCreate`, `HeapAlloc` i `HeapReAlloc` zwiększa wydajność.
 - `HEAP_GENERATE_EXCEPTION` - wymuszanie wyjątków podczas alokacji pamięci eliminuje potrzebę testów błędów po każdej alokacji. Ponadto procedura obsługi wyjątku lub zakończenia może wyczyścić pamięć, która została przydzielona.
-
-

Funkcje sterty mogą być również używane do zarządzania pamięcią w domyślnej sterce procesu, przy użyciu uchwytu zwróconego przez funkcję `GetProcessHeap`. Nowe aplikacje powinny używać funkcji sterty zamiast funkcji globalnych i lokalnych do tego celu.

Nie ma różnicy między pamięcią przydzieloną z sterty prywatnej a tą przydzieloną przy użyciu innych funkcji przydzielania pamięci.

Funkcja HeapCreate tworzy prywatny obiekt sterty, z którego proces wywołujący może przydzielać bloki pamięci za pomocą funkcji HeapAlloc. HeapCreate określa zarówno początkowy rozmiar, jak i maksymalny rozmiar sterty.

Jeśli wywołanie funkcji HeapCreate nie powiedzie się, proces może zakończyć lub powiadomić użytkownika o braku pamięci; jeśli mu się to uda, proces jest zapewniony, że potrzebuje pamięci.

Funkcja HeapDestroy niszczy prywatny obiekt sterty. Unieważnia uchwyt do sterty i zwalnia wszystkie strony obiektu sterty.
